

Kunstenaarsleven zonder compromissen

RECENSIE

THEY ARE JUST KIDS

door Anne Nijtmans

ARNHEM - Een vrouw in een zwarte jas en verder alleen ondergoed en een kapotte panty spreekt teksten uit vol duistere beeldspraken. Ze wordt begeleid door een naakte mannelijke gitarist die liggend op de vloer het instrument afragt. Een rauwe performance. Zo, we zijn er. Begin jaren zeventig in New York. Een smerige stad. Maar ook de stad waar toonaangevende kunstenaars en musici wonen en experimenteren met hun werk en met hun leven.

They are just kids van Toneelgroep Oostpool gaat over de kunstenaars Patti Smith en Robert Mapplethorpe die elkaar in 1967 ontmoeten in New York, gaan samenleven, kunst maken, elkaar onherroepelijk beïnvloeden, liefhebben, kwijtraken en elkaar als vrienden

en zielsverwanten terugvinden. Kinderen zijn het eigenlijk nog in 1967. Allebei heilig van plan om een leven te leiden wat er toe doet. En kunst te maken die iets betekent. Tekstschrijver Roeland Hofman heeft zich laten inspireren door het boek *Just kids* dat Patti Smith schreef over die periode. Het is een toneelstuk geworden over jonge mensen die kunstenaar willen worden in een woelig tijdsgewricht. Voor die keuze hebben ze alles over. Ze hebben geen plan B voor als het op niets uitloopt. Geen compromissen. Een toneelstuk over zulke mensen kan natuurlijk geen rechtlijnig verhaal zijn. Het is een colla-

► **Patti Smith en Robert Mapplethorpe, kinderen zijn het nog als ze samenleven als beginnende kunstenaars**

ge-achtige voorstelling geworden met scènes, gedichten, monologen, liedjes en verhandelingen. Patti Smith wordt gespeeld door Judith van den Berg die fysiek behoorlijk op de echte Patti lijkt. Een meisje, stampvoetend, vloekend, onaangepast en daardoor tegelijkertijd zo schattig. Ook Mathijs van de Sande Bakhuizen is Patti. Meer de becomingtariërende Patti. En hij zet daarnaast nog een stuk of wat andere personages neer, onder wie Andy Warhol en Salvador Dalí. Ludwig Bindervoet speelt Robert Mapplethorpe. Een engelachtige en innemende jongeman die tegelijkertijd manisch en beneveld

► **Een toneelstuk over zulke compromisloze mensen kan natuurlijk geen rechtlijnig verhaal zijn**

zijn grenzen opzoekt.

Patti en Robert. Het begint idyllisch in een krakkemikkig appartementje, schrijvend, schilderend. Roberts homoseksualiteit en promiscuïteit zorgt voor fricties. Dit leven, die strijd en zoektocht, wordt neergezet met humor en gevoel. Als kijker ga je echt houden van Patti en Robert. Je wilt alles over hen weten.

In hun jaren samen leggen ze de kiem van het werk waarmee ze later beroemd zullen worden. Zij als een van de grondleggers van punk. Hij als invloedrijk fotograaf. Maar dat is later. Als een afititeling schetsen de spelers hoe het verder gaat met Patti en Robert en de rest van de wereld. Toch jammer dat de rauwe jaren zeventig voorgoed voorbij zijn.

They are just kids van Toneelgroep Oostpool. Gezien in Huis Oostpool in Arnhem. Nog te zien tot 20 september. Zie toneelgroepoostpool.nl.